

Emma: Luke ens, diar sat jo de grat bruler faan Annika bi a kas – det maaget hi imer uun a feerien.

Paul: Dü, din ual pöpe fäält gliks ütj üüs iinkuupswaanj ütj, paase üüb! – Aatj, teenkst dü am min eerbäärmarmelaade?

Paul san aatj: Klaar, ik haa det al uun hun. Skal ik gliks tau glees nem? Ik kön ei so rocht lees, wat mam üüb man seedel skreewen hee.

Paul: Nem trii! Hei, Emma, diar as Broder bi det aperaat, huar ham butler weler ufdü kön. Wat hee hi för en graten kasten mä butler uunslebet!

Broder: Hei, Paul an Emma! Jo haa ik tau weg loong tupsaamelt uun at steed. Faan det jil haale ik mi gliks schoekelaade an eftert koorden för det pöpeteaater.

Emma: Hü loongwiiljig. Maaget det spoos?

Broder: Klaar, det as en groosaartig stak, diar jaft det föl tu laachin!

Paul: Do wel wi diar uk hen. Luke wi ens. Emma, könst dü mi uk en keek ütjhaale?

Emma: Nee, det gungt ei, dü schochst dach, dat jo tu huuch booven iinsortiaret san. Diar skal dan aatj di halep.

Paul san aatj: Gungt luas! Oober wi mut det Bio-hakfleesk ei ferjid, Mam wal dach ‚Lasagne‘ maage. Emma an Broder, san jam uk diarbi? Do kuupe wi en betj muar iin!

Broder: Uu fein!

Emma: Det maage wi!

Paul: So, nü paake ik noch en duus eerten iin, an do haa wi ütj deheer huk ales. Hü Annika san bruler det bi a kas wel ales henfeit? Man frinj Sönke sait, dat hi ferkiard prisen iindee!

Emma: Stemet goor ei! Bi Hansen as det ales ei so biljig.

Paul san aatj: Stemet uk. Do lingt det nü uk. Gung wi noch hen tu a fleeskuanbeenk, an do wurt betaalst! För Tofel an Miine kuupe wi noch fein knooken an det gud kaatfulring.